

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 51Ek/2037/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120438327
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Fúzy
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120438327.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ČSOB Leasing, a. s., so sídlom Žižkova 11, 815 10 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 704 713, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti povinnému: Y. U. Š., W. XX. XX. XXXX, M. F. L. XX, XXX XX L., zast. JUDr. Juraj Špirko, advokát, so sídlom: Nerudova 6, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 45 009 538, o vymoženie sumy vo výške 2512,92 Eur, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolfom Dulinom, so sídlom exekútorského úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, IČO: 31 311 482, (náhradníkom po pôvodnej súdnej exekútorke, ktorá exekúciu viedla pod sp. zn. 249EX466/2021), o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v časti vymoženia sumy vo výške 2216,35 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd exekúciu v časti vymoženia trov exekučného konania oprávneného vo výške 93,61 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

III. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu 30.11.2020 domáhal od povinného vymoženia sumy vo výške 2512,92 Eur (pôvodne súd používal označenie o vymoženie príslušenstva pohľadávky) (trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia pred súdom prvej inštancie vo výške 1989,85 €, z trov odvolacieho konania vo výške 296,57 € a zo súdneho poplatku vo výške 226,50 €, na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenia, ktoré vydal Okresný súd Humenné, č. k. 7Cb/26/2019 - 429, zo dňa 31.07.2020 (ďalej len „uznesenie“), ktorý nadobudol právoplatnosť 12.11.2020 a stal sa vykonateľným 17.11.2020. Právoplatnosť nadobudol v spojení s uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/26/2019-444 zo dňa 12.11.2020.

2. Súd 27.05.2021 vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke JUDr. Lýdii Bujňákovej, naposledy so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, IČO: 35 551 101. V rovnaký deň bolo doručené exekútorovi a začala sa exekúcia. V súčasnosti vykonáva exekúciu jej náhradník.

3. Pôvodný exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie (ďalej „návrh“), vyjadrenie oprávneného k návrhu, upovedomenie o začatí exekúcie s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie oprávnenému. Exekútor sa k návrhu nevyjadril. Povinný podal návrh v zákonnej lehote, a ktorý má odkladný účinok.

4. Povinný navrhol exekúciu zastaviť, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu voči povinnému. Poukázal na skutočnosť, že exekučné konanie sa vedie na podklade

vykonateľného exekučného titulu a to rozhodnutia Okresného súdu Humenné, sp. zn.: 7Cb/26/2019 zo dňa 31.07.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn.: 7Cob/48/2019 zo dňa 26.11.2019. Oznamoval, že uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 2OdK/702/2019 zo dňa 06.09.2019 súd vyhlásil na majetok povinného, podľa § 166e ZKR konkurz a zároveň zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze. Poukázal na ust. §§ 166e, 167e ods. , 167f, 166a ods. 1 písm. a) ZKR. Poznamenal, že vzhľadom na znenie § 167e ods. 1 ZKR mal tak súd 1. inštancie ako aj súd 2. inštancie bez zbytočného odkladu zastaviť prebiehajúce súdne konanie voči povinnému nakoľko sa v súdnom konaní uplatňovala voči povinnému pohľadávka a trovy- exekúcie, ktoré možno uspokojiť len v konkurze. Má za to, že exekučný súd vzhľadom na hore uvedené ustanovenia zákona pochybil ak vydal poverenie na vykonanie exekúcie voči povinnému, exekúcia vôbec nemala začať a vedie sa od počiatku voči nemu neoprávnene a teda je tu daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) resp., podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Navrhol, aby exekučné konanie zastavil súd.

5. Oprávnený s návrhom nesúhlasil a mal za to, že tvrdenia povinného sú účelové tendenčné a nezohľadňujú skutočný právny stav. Poznamenal, že Okresný súd Humenné sa už v rámci súdneho konania pred súdom prvej inštancie vysporiadal s totožnou námietkou povinného ako povinný uplatnil v návrhu na zastavenie exekúcie, kde namietal, že pohľadávku z titulu náhrady trov konania si mal oprávnený uplatniť v rámci konkurzného konania. Uviedol, že nemohol podať prihlášku do konkurzného konania vedeného na majetok povinného v konkurznom konaní. Na posúdenie možnosti podania prihlášky do konkurzného konania je potrebné rozlišovať okamih vzniku pohľadávky. Uviedol, že okamih vzniku pohľadávky, ktorá vznikla z titulu náhrady trov konania možno viazať až na právoplatnosť rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o výške náhrady trov konania. Oprávnený a súdy Slovenskej republiky majú za to, že pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania vznikne až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa o výške náhrady trov konania rozhodlo. To znamená, že v predmetnom prípade k vzniku pohľadávky oprávneného prišlo až nadobudnutím právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 31.07.2020, č. k. 7Cb/26/2019-429. Konkurz na majetok povinného bol vyhlásený dňa 6.9.2019 a dňa 4.12.2019 oznámením správcu zrušený. Vznik pohľadávky oprávneného je však datovaný až po zrušení konkurzu na majetok povinného. Oprávnený súhlasí s ustanovením § 167f ZKR avšak ustanovenie sa pohľadávky oprávneného nijako nedotýka. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 5 Cdo 109/2018, v zmysle ktorého: „Pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania totiž vo svojej podstate predstavuje pohľadávku „sui generis“ oproti pohľadávkam vzniknutým napr. z titulu existencie konkrétneho záväzkovoprávneho vzťahu alebo zodpovednostného vzťahu, kedy v týchto prípadoch momentom splnenia konkrétnych záväzkovoprávnych podmienok resp. konkrétnych predpokladov zodpovednosti možno hovoriť o existencii tzv. „dospelej“ či splatnej pohľadávky, teda žalovateľnej pohľadávky. V prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania však takýto „medzistupeň vývoja“ pohľadávky, t. j. vo forme existencie „dospelej“ či splatnej, resp. vymáhateľnej pohľadávky neexistuje. Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak v spore už došlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu (k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej), avšak bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania.“ Ďalej poukázal aj na rozhodnutie tunajšieho súdu v tejto veci zo dňa 13.5.2021, ktorým súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zo dňa 5.2.2021 zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Poznamenal, že súd konajúci sudcom v uznesení uviedol, že sa stotožnil s tvrdením oprávneného, že pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania predstavuje pohľadávku „sui generis“, pri ktorej do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania. Zároveň trovy konania nepatria pod kategóriu príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v § 166b ods. 1 písm. b). Vzhľadom na uvedené je teda nesporné, že pohľadávka trov konania priznaná uznesením č. k. 7Cb/26/2019-429 zo dňa 31. 07. 2020 vznikla až právoplatnosťou rozhodnutia, teda dňom 12. 11. 2020 (vykonateľnosť rozhodnutia 17. 11. 2020), a teda v čase až po zrušení konkurzu. Keďže sa v danom prípade nejedná o pohľadávku podľa § 166b ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (teda pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú), zároveň pohľadávka oprávneného vznikla až po zrušení konkurzu, súd zrušil uznesenie zo dňa 05. 02. 2021 v celom rozsahu a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Uviedol, že v zmysle komentára k zákone o konkurze a reštrukturalizácii Ďurica, M. 2017 č. 4 Medzi príslušenstvo pohľadávky patria podľa § 121 ods. 3 OZ aj trovy konania. Trovy konania nepatria do príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v písm. a) a b), pretože majú osobitnú právnu úpravu v písm. f). Ďalej uviedol, že okamih vzniku pohľadávky, ktorá vznikla z titulu náhrady trov konania možno viazať až na právoplatnosť

rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o výške náhrady trov konania. Pohľadávky vzniknutá z titulu náhrady trov konania vznikla až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 31.07.2020 č.k. 7Cb/26/2019-429. (Teda až po zrušení konkurzu 4.12.2019). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a samotný fakt, že návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul bol zo strany súdu podrobený dôslednému prieskumu oprávnený navrhol, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol. K vyjadreniu pripojil Uznesenie sp. zn. 51Ek/2037/2020 zo dňa 13.5.2021 a Uznesenie sp. zn. 7Cb/26/2019 zo dňa 12.11.2020

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ex. por.“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61l ods. 3 Ex. por., ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

8. Podľa § 166e ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“); oddižením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

9. Podľa § 166a ods. 1 písm. a) ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

10. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 199e Ex. por., ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

12. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

13. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

14. Súd preskúmal spisový materiál, návrh povinného ako aj vyjadrenie oprávneného.

15. Súd mal za preukázané, že

- exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 31.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/26/2019-444 zo dňa 12.11.2020.

- Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 20. júna 2019, sp. zn. 7Cb/26/2019 (ďalej len „rozsudok“), súd zaviazal 7564,35 eur spolu s úrokmi z omeškania a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky (výrok I.) a, že žalobcovi (oprávnenému) vo vzťahu k žalovanému (povinnému)

priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Právoplatnosť nadobudlo rozhodnutie 17.7.2019 (vykonateľnosť 17.12.2019). Právoplatnosť nadobudlo v spojení s opravným uznesením 7Cb/26/2019-403 a v spojení s uznesením KS PO sp. zn. 7Cob/48/2019-424.

- opravným uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 9. júla 2019, č. k. 7Cb/26/2019 - 403 súd opravil rozsudok tak, že správne IČO žalobcu v jeho záhlaví je : „, ... 35 704 713.....“ Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.8.2019.

- Uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 7Cob/48/2019 - 424, zo dňa 26. novembra 2019 (ďalej len „Uznesenie Krajského súdu“), súd Odvolacie konanie zastavil (výrok I.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.). Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 12.12.2019.

- Exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu vydaného zo dňa 31.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.11.2020 a stal sa vykonateľným 17.11.2020. Exekučným titulom súd uložil povinnému povinnosť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia nahradiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1 989,85 eur, trovy odvolacieho konania vo výške 296,57 eur a ostatné trovy konania vo výške 226,50 eur.

- z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že Podaním zo dňa 02. júla 2019 si žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil trovy konania pred súdom prvej inštancie (okrem iného) nasledovne: trovy právneho zastúpenia vo výške 1989,85 eur; ostatné trovy :súdny poplatok vo výške 226,50 eur, t. j. zaplatený súdny poplatok za podanie návrhu, ktorý žalobca uhradil dňa 29.11.2018 bezhotovostným prevodom na účet prevádzkovateľa systému. V zmysle právoplatného uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Cob/48/2019-424 zo dňa 26. novembra 2019 žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%. Súd preto priznal žalobcovi rovy odvolacieho konania vo výške 296,57 eur.

- lustráciou v obchodnom vestníku zistil, že právoplatným uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2OdK/702/2019 zo dňa 6.9.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 176/2019, vydaným dňa 12.9.2019, súd vyhlásil konkurz na majetok povinného. Konkurz bol vyhlásený dňom 13.9.2019. Zároveň rozhodol tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Ďalej súd zistil, že v obchodnom vestníku č. 234/2019, deň vydania 04.12.2019, sp. značka súdneho spisu - Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2OdK/702/2019, bol zverejnený oznam správcu konkurznej podstaty úpadcu o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Z uvedeného dôvodu bol konkurz zrušený.

- uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13. mája 2021 vydaným v tomto exekučnom konaní, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.5.2021, súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydané 05. 02. 2021 v tomto konaní vyšším súdnym úradníkom (ktorý návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku s spojení s § 167f ods. 2 ZoKR, a v spojení s ust. § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR, keďže suma 2512,92 Eur priznaná exekučným titulom je nevymáhateľná) zrušil v celom rozsahu a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia zo dňa 13.5.2021 vyplývalo, že pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania predstavuje pohľadávku „siu generis“, pri ktorej do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania. Zároveň trovy konania nepatria pod kategóriu príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v § 166b ods. 1 písm. b). Vzhľadom na uvedené je teda nesporné, že pohľadávka trov konania priznaná uznesením č. k. 7Cb/26/2019-429 zo dňa 31. 07. 2020 vznikla až právoplatnosťou rozhodnutia, teda dňom 12. 11. 2020 (vykonateľnosť rozhodnutia 17. 11. 2020), a teda v čase až po zrušení konkurzu. Keďže sa v danom prípade nejedná o pohľadávku podľa § 166b ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (teda pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú), zároveň pohľadávka oprávneného vznikla až po zrušení konkurzu.

16. Súd poukazuje na uznesenie ústavného súdu IV. ÚS 186/2020 zo dňa 13.7.2021 s ktorého závermi sa plne stotožňuje, ktorým aj okrem iného poukázal na nižšie uvedenú odbornú literatúru, a v zmysle ktorého: „V intenciách Civilného sporového poriadku má konštitutívny charakter o trovách konania len výrok o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Týmto výrokom sa konštituuje, ktorá strana má nárok na náhradu trov konania, v akom pomere má nárok na náhradu trov konania, alebo že takýto nárok na náhradu trov konania vôbec nemá. Po právoplatnosti tohto výroku je tak definitívne dané, kto (z hľadiska toho, ktorá strana) a či vôbec bude mať nárok na náhradu trov konania. Po právoplatnosti

uznesenia, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, tak strana, ktorej sa predmetná povinnosť ukladá, definitívne vie, že bude musieť znášať povinnosť nahradiť trovy, a následne už len bude očakávať rozhodnutie o tom, v akej výške.“ (KOTRECOVÁ, A. Uznesenie v systéme súdnych rozhodnutí v civilnom procese. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2016, s. 64.). „Ústavný súd uznáva, že existencia uznesenia o výške trov konania je esenciálna z hľadiska možnosti jeho núteného výkonu v exekučnom konaní, kde slúži ako exekučný titul. Nemožno však opomenúť ani účel konkurzného konania, ktorým je konsolidácia dlhov úpadcu vzniknutých do určitého časového momentu, a to v zásade bez splnenia podmienky, aby pohľadávky vzniknuté pred rozhodujúcim dňom boli judikované, čo sa týka ich výšky. Prihliadnuc na tento významný aspekt, je možné akceptovať názor, že nárok na náhradu trov konania konštituovaný meritórnym súdnym rozhodnutím (čo sa týka základu) je možné prihlásiť do konkurzu aj bez existencie rozhodnutia o výške trov konania. To platí v prípade, ak nárok na náhradu trov konania vznikol pred tzv. rozhodujúcim dňom, čo znamená, že rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania nadobudlo právoplatnosť pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi.“ „V tejto súvislosti poukazuje ústavný súd na význam a účel oddľžovacieho konania: «Účelom oddľžovacieho konania je „zbaviť“ dlžníka týchto „starých“ záväzkov. „Nové“ záväzky, ktoré vzniknú v mesiaci, v ktorom súd vyhlásil konkurz alebo rozhodol o poskytnutí ochrany pred veriteľmi, a po tomto termíne, oddľžení nepodliehajú a veriteľ si ich môže vymáhať.» (ĐURICA, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2019, s. 1115.). Je preto potrebné zohľadniť časové hľadisko vzniku pohľadávok, ktoré sa prihlasujú do konkurzu, a následnú mieru ich uspokojenia, ktorá by mala byť rovnaká. Zohľadňujúc vzájomné vzťahy veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli pred vyhlásením konkurzu, ale ich výška nebola určená súdnym rozhodnutím, by nebolo udržateľné, ak by pohľadávka na náhradu trov konania mala výhodnejšie postavenie ako iné pohľadávky majúce základ v hmotnom práve, a to len z dôvodu, že zákonodarca rozdelil rozhodovanie o náhrade trov konania na dve fázy.“

17. Súd poznamenáva, že zmena výkladu právnych noriem súdmi je dôsledkom vývoja rozhodovacej činnosti, ktorý sa prirodzene spája so zmenami už prijatých záverov. Tak, ako nie sú nemenné právne predpisy, rovnako judikatúra môže podliehať zmenám. Zmenu právneho názoru tohto súdu v tejto exekučnej veci oproti rozhodnutiam súdu pred poverením exekútora nemožno považovať za porušenie princípu právnej istoty oprávneného jednak z dôvodu vývoja judikatúry a jednak z dôvodu, že do vydania poverenia povinný nebol účastníkom konania a nemá možnosť obrany proti úkonom súdu pred poverením. Rozhodnutie pred vydaním poverenia a posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie rovnako nemôže pre prípad konania o návrhu na zastavenie exekúcie (alebo jeho vecné posúdenie) predstavovať prekážku rozhodnutej veci.

18. Súd sa nestotožňuje s právnymi názormi prezentovanými oprávneným vo vyjadrení ako ani v odbornej literatúre, na ktoré poukázal oprávnený o čase vzniku pohľadávky na trovách konania, ktorá má vznikať až nadobudnutím právoplatnosti exekučného titulu. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom prezentovaným Najvyšším súdom SR zo dňa 28. marca 2019, spis. zn. 5 Cdo/109/2018, na ktoré poukázal oprávnený a ktoré aplikoval na toto konanie, v zmysle ktorého: „Pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania totiž vo svojej podstate predstavuje pohľadávku „sui generis“ oproti pohľadávkam vzniknutým napr. z titulu existencie konkrétneho záväzkovoprávneho vzťahu alebo zodpovednostného vzťahu, kedy v týchto prípadoch momentom splnenia konkrétnych záväzkovoprávnych podmienok resp. konkrétnych predpokladov zodpovednosti možno hovoriť o existencii tzv. „dospelej“ či splatnej pohľadávky, teda žalovateľnej pohľadávky. V prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania však takýto „medzistupeň vývoja“ pohľadávky, t. j. vo forme existencie „dospelej“ či splatnej, resp. vymáhateľnej pohľadávky neexistuje. Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak v spore už došlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu (k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej), avšak bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania.“ Súd sa naopak prikláňa pri názore o čase vzniku pohľadávky na trovách konania k vyššie uvedenému uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré je zároveň novšie.

19. Podľa právneho názoru súdu, aj s poukazom vyššie uvedené rozhodnutie Ústavného súdu SR, konštitutívny charakter o trovách konania má len výrok o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP (pri odvolacom konaní za použitia § 396 ods. 1 CSP /Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie./) Pohľadávka na trovách konania teda vzniká dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, keďže

iba výrok o náhrade trov konania má v zmysle CSP konštitutívny charakter. S poukazom na uvedené pokladá súd právne názory prezentované oprávneným o momente vzniku pohľadávky na nesprávne a z poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR za prekonané.

20. K tvrdeniu oprávneného, že Okresný súd Humenné sa už v rámci súdneho konania pred súdom prvej inštancie vysporiadal s totožnou námietkou povinného ako povinný uplatnil v návrhu na zastavenie exekúcie, kde namietal, že pohľadávku z titulu náhrady trov konania si mal oprávnený uplatniť v rámci konkurzného konania súd konštatuje, že súd nie je týmto záverom viazaný, keďže exekučný súd síce v zásade nie je oprávnený v zásade „vecne“ preskúmať, pri posudzovaní skutočností, či je pohľadávka nevymáhateľná v zmysle ZKR však nie je právnymi názormi vyslovenými v odôvodnení viazaný a nevymáhateľnosť exekučného titulu môže posúdiť vo vykonávacom konaní sám. Nad rámec súd poznamenáva, že o vecný prieskum by išlo, keby sa zaoberal skutočnosťou, či mal byť vydaný a či bol správne vydaný rozsudok s výrokom o nároku na náhradu trov konania a uznesenie krajského súdu s výrokom o náhrade trov odvolacieho konania.

21. Súd má teda za preukázané, že pohľadávka na trovách základného konania (v konaní pred súdom prvého stupňa) bola konštituovaná a teda vznikla právoplatnosťou rozsudku zo dňa 20. júna 2019, teda dňa 17.7.2019 a pohľadávka na trovách odvolacieho konania vznikla právoplatnosťou uznesenia krajského súdu zo dňa 26. novembra 2019, teda dňa 12.12.2019. Oddlžovací konkurz bol na majetok povinného vyhlásený 13.9.2019. Nad rámec potreby odôvodnenia súd k právoplatnosti rozsudku okresného súdu poznamenáva, že oprávnený musel vedieť, aký následok na konanie by malo, že oprávnený podal odvolanie oneskorene (po lehote), ako vyplýva okrem iného z uznesenia krajského súdu. Aj keď krajský súd zastavil konanie z iného dôvodu, nič to nemení na tom, kedy by rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, keďže toto nadobudlo právoplatnosť ako keby nebolo odvolanie podané. Oprávnený mal možnosť takýto postup predvídať a musel vedieť, že rozhodnutie je právoplatné, keďže právoplatnosť sa nekonštituuje vytvorením doložky, ale ide o vlastnosť rozhodnutia, ktorá nastáva po splnení zákonom predpokladaných skutočností. Súd teda nad rámec poznamenáva, že má za to, že pohľadávku na trovách základného konania si mohol oprávnený prihlásiť vo vyhlásenom konkurze. Čo sa pohľadávky na trovách odvolacieho konania týka, ide o pohľadávku, ktorá vznikla po rozhodnom dni a teda o novú pohľadávku, ktorá vznikla dňom právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu. Oprávnený nemal možnosť si túto pohľadávku v konkurze prihlásiť v základnej prihlasovacej lehote. Nad rámec potreby tohto odôvodnenia súd konštatuje, že nemá možnosť preskúmať správnosť Uznesenia krajského súdu čo do výroku o náhrade trov konania pred odvolacím súdom. Povinný sám spôsobil a vyvolal konanie o odvolaní, ku ktorému sa oprávnený 10.9.2019 vyjadril. Krajský súd ustálil, že žalovaný zavinil procesne zastavenie odvolacieho konania.

22. Povinný dôvodil návrh skutočnosťou, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a zbavil ho všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze, a že vzhľadom na znenie § 167e ods. 1 ZKR mal tak súd 1. inštancie ako aj súd 2. inštancie bez zbytočného odkladu zastaviť prebiehajúce súdne konanie voči povinnému nakoľko sa v súdnom konaní uplatňovala voči povinnému pohľadávka a trovy- exekúcie, ktoré možno uspokojiť len v konkurze. Exekúcia vôbec nemala začať a vedie sa od počiatku voči nemu neoprávnene. Tu súd konštatuje, že s názorom povinného sa sčasti stotožnil. Pohľadávka na trovách základného konania vznikla dňom 17.7.2019, oprávnený vedel, aká je jeho suma trov základného konania, keďže si ich vyčíslil podaním zo dňa 02. júla 2019. Keďže súd má za preukázané, že konkurz na majetok povinného bol vyhlásený dňa 13.9.2019, že dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, že pohľadávka na trovách konania (základného konania) priznaná rozsudkom mohla byť uplatnená iba v konkurze, pričom rozhodnutím o oddlžení sa stala nevymáhateľnou, a že trovy základného konania, pozostávali z trov právneho zastúpenia pre súdom prvej inštancie vo výške vo výške 1989,85 eur a ostatných trov konania vo výške 226,50 eur (súdny poplatok), teda spolu 2216,35 Eur, súd môže konštatovať, že táto suma je nevymáhateľná. Súd teda nemal inú možnosť ako exekúciu s poukazom na ust. § 166e ods. 2 ZKR v časti vymoženía sumy vo výške 2216,35 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Ex. por. zastaviť (výrok I.).

23. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu len tých trov exekučného konania súvisiacich s podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré sú účelne vynaložené (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). V exekučnom konaní sa nahrádzajú len účelne vynaložené trovy konania. Účelnosť trov konania možno konštatovať len v prípade, ak bol výdavok pri sledovaní legitímneho procesného cieľa vynaložený iba v nevyhnutnom a všeobecne akceptovateľnom rozsahu a zároveň bol zapríčinený

nevyhnutnosťou alebo potrebou jeho vynaloženia pri dosahovaní legitímneho cieľa t.j. efektívne uplatnenie subjektívneho práva. Exekučný súd v priebehu tohto exekučného konania zistil, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v časti 2216,35 Eur neoprávnené, pretože pohľadávka v takejto výške sa považuje za nevymáhateľnú. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie sa považovala za vymáhateľnú iba suma vo výške 296,57 Eur. Preto výška odôvodnených trov právneho zastúpenia oprávneného za podanie návrhu na vykonanie exekúcie bola len vo výške 53,38 Eur (dva úkony právnej služby z tarifnej hodnoty v zmysle 10 ods. 4 vyhlášky počítanej z 296,57 Eur t.j. 2 x 11,62 Eur + dvakrát režijný paušál za rok 2020 t.j. 2 x 10,62 Eur + 20 % DPH vo výške 8,90 Eur). Po pripočítaní náhrady za súdny poplatok z návrhu na vykonanie exekúcie v sume 16,50 Eur, je výška odôvodnených a účelne vynaložených trov exekúcie oprávneného v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie v sume vo výške 69,88 Eur. Keďže v tejto exekúcii sa vymáhajú trovy exekúcie (exekučného konania) oprávneného v celkovej výške 163,49 Eur, je tento nárok oprávneného v časti sumy 93,61 Eur (163,49 Eur - 69,88 Eur uplatnený v rozpore s Exekučným poriadkom. Keďže exekučný súd v priebehu tohto exekučného konania zistil, že oprávnený si uplatnil trovy exekučného konania vo väčšom rozsahu ako na ich náhradu má nárok v zmysle ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd konštatuje že je tu iná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Preto súd exekúciu v časti vymoženía trov exekučného konania oprávneného vo výške 93,61 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok II.)

24. Súd sa nemohol stotožniť s právnym názorom povinného z ktorého vyplýva, že s poukazom na oddĺženie povinného konkurzom je potrebné exekúciu zastaviť v celom rozsahu. Ani jeho úvaha o tom, ako mal postupovať krajský súd a následne okresný súd, ktorý rozhodoval o výške trov nič nemení na tom, že pohľadávky na trovách odvolacieho konania sa oddĺženie nedotýka, keďže vznikla po rozhodujúcom dni a považuje sa na „novú pohľadávku“. Súd poukazuje na to, že v prebiehajúcom konaní nie je oprávnený preskúmať správnosť postupu krajského súdu, ktorý priznal oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súd teda konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je vo zvyšnej časti nedôvodný, keďže povinný nepreukázal, že by nastal aj v ostatnej časti vedenia exekúcie dôvod, pre ktorý je možné exekúciu zastaviť. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani nepripojil žiadne dostačujúce dôkazy, ktorými by preukázal dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Ex. por. vo zvyšnej časti. V zmysle § 45 Ex. por. je predložené uznesenie zo dňa 31.07.2020 riadnym exekučným titulom na podklade ktorého možno viesť exekúciu na vymoženie trov odvolacieho konania. Rovnako sú dôvodné aj trovy exekučného konania oprávneného ako je uvedené v predchádzajúcom odstavci. Keďže povinný nepreukázal, že by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, povinný nepreukázal iné dôvody, ktoré by robili exekúciu neprípustnou, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok III.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.